

**A Magyar Köztársaság nevében !**

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi április hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**v é g z é s t :**

Az emberölés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2007. évi szeptember hó 19. napján kihirdetett B.538/2006/31. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A vádlott által az első fokú bírósági ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

**I n d o k o l á s :**

A Veszprém Megyei Bíróság B.538/2006/31. szám alatti ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében, ezért 3 év 8 hónapi börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte elrendelve kényszergyógyítását. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása, míg a vádlott és védője eltérő minősítés és a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyész által bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság által teljes körűen feltárt bűnösségi körülmények helyes értékelése mellett a vádlott javára és terhére szólók szinte azonos súllyal esnek latba, az enyhítő és súlyosító körülmények jelentősége közt nincs olyan mérvű különbség, amelyre hivatkozva az első fokú bíróság a büntetést kiszabta. Az enyhítő körülményként értékelt sértetti közrehatással kapcsolatban rámutatott, hogy az az ítélet 16. oldal utolsó bekezdésében írtakkal ellentétesnek látszik. Az ott írt előzmények, a vádlott korábbi magatartása, személyisége, amelyet egyébként a tényállás részévé lett volna indokolt tenni, csak abban az

értelemben egyeztethetők, hogy az együtt élés során bizonyos helyzetekben a vádlott, más esetekben a sértett akarata érvényesült a másikuk felett.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő vádlott és védője a fellebbezést szintén változatlan formában tartották fenn. A védő a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvére, az azon alapuló bírói gyakorlatra, az orvosszakértői módszertani levél iránymutatásaira, a szűrés irányára, helyére hivatkozva továbbra is azt az álláspontot foglalta el, hogy a vádlott felelősége az emberölés büntette kísérletében nem állapítható meg, mivel tudattartalma nem terjedt, nem terjedhetett ki a tüdő megszűrésára, ezért csupán életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vonható felelősségre. Végül utalt arra, hogy a sértett nem pusztán megbocsátott a vádlottnak, hanem fogvatartása alatt mindvégig kapcsolatot tart vele az élettársi közösség helyreállításának reményében. Erre is, valamint a vádlott által mintegy 2 év fél éve előzetes letartóztatásban töltött időre figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A vádlott csatlakozott védőjéhez, megbánásának adott hangot és a jövőre nézve előadta, hogy élettársi kapcsolatát közös elhatározáson alapulva folytatni szeretné a sértettel, akivel együtt nevelnék kiskorú gyermekét is.

A fellebbezéseket az ítéletábra egyik formájukban sem találta alaposnak.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdése szerint.

A megyei bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Beszerezte és tárgyalás anyagává tette a tényállás teljes körű feltáráshoz szükséges bizonyítékokat, melyeket egyenként és összességében is megvizsgált kellően számot adva ezzel kapcsolatos értékelő tevékenységéről is.

Az így megállapított tényállás teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére és nem tévedett a cselekmény minősítése, megnevezése során sem. A vádlott elkövetéskori tudatállapotára megfelelően következtetett a tárgyi és alanyi oldal mindenre kiterjedő alapos vizsgálatával. Az adott körülményekből valóban arra vonható ésszerű következtetés, hogy az időben igen hosszú nyúlt, több órán át tartó, különféle módon végrehajtott bántalmazás során a vádlott szándéka a sértett életének kioltására irányult, ezt kívánva cselekedett a különös kegyetlenséget megközelítő agresszivitással, brutalitással. S mivel az egész magatartás - sorozatot ennek érdekében vitte véghez, a folyamatból nem ragadható ki csupán egyetlen elem, maga a késsel történő szűrés. Az eszközös és eszköz nélküli, lábbal történő, egész testre kiterjedő rúgások önmagukban alkalmasak voltak a bekövetkezténél súlyosabb eredmény, akár a sértett halálát más módon elindító okfolyamat előidézésére is. Csak a véletlenül és az idejében érkezett szakszerű orvosi ellátáson múlt, hogy a sértett még a helyszínen nem veszítette életét. Ezen körülményeket figyelmen kívül hagyva is nehéz azzal

érvelni, hogy a létfontosságú szervekhez / szív, tüdő, nyaki ütőerek/ közeli bal felkar közepes erővel, 14 cm pengehosszúságú késsel történő megszúrásakor akár csak eshetőlegesen sem kellett a vádlott tudatának kiterjednie arra, hogy magatartása ezen létfontosságú szervek megsértése révén a sértett halálához vezethet. Ilyenképpen a vádlott magatartása még a védelmi álláspont mellett sem lenne minősíthető életveszélyt okozó testi sértés büntettének

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta. E körben az ítélet tábla csak annyit jegyez meg, mint ahogyan a fellebbviteli főügyészség képviselője is utalt rá, hogy a sértetti közrehatást olyan formában és olyan tartalommal, mint ahogy azt a megyei bíróság értékelte, megállapítani nem lehet. A vádlott és a sértett kezdettől fogva meglehetősen elnehezült kapcsolatban éltek, melyben a köztük adódó konfliktusok okait, jellegét leginkább a kölcsönösség jellemezte.

Kétségtelen, hogy a vádlott mellett és ellen is jelentős számú és súlyú bünteteskiszabási tényező szól. A súlyosító körülmények azonban az enyhe- közepes fokban korlátozott vádlott esetében a többi enyhítő körülményre is figyelemmel nem indokolják az első fokú bíróság által kiszabott büntetés felemelését, ugyanakkor annak enyhítését sem teszik lehetővé. Összességében az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 3 év 8 hónapi börtönbüntetés a mellékbüntetéssel együtt arányos, adott ügyben megfelelően szolgálja a büntetés kiszabási célokat. A szakértőileg igazolt, és az élet elleni cselekménnyel egyértelműen összefüggésbe hozható alkoholfüggőségre tekintettel a megyei bíróság által alkalmazott kényszergyógyítás elrendelésére is törvényesen és indokoltan került sor, mint ahogy az első fokú ítélet további rendelkezései is megfelelnek a büntető anyagi és eljárási szabályoknak.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§-án alapszik.

G y ő r , 2008. április 29. napján

|                     |                                 |                   |
|---------------------|---------------------------------|-------------------|
| Dr.Kovács Tamás sk. | Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk. | .Miklós Mária sk. |
| a tanács elnöke     | a tanács tagja, előadó          | a tanács tagja    |

### **Záradék:**

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2007. szeptember 19. napján kelt B.538/2006/31. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2008. április 29. napján

.Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó